

nat07 ECONOMISCHE KRINGLOOP

Op macro-economisch niveau zijn vijf sectoren te onderscheiden: de consumenten, de producenten, de overheid, de financiële instellingen (banken, pensioenfondsen en verzekeringsmaatschappijen) en het buitenland.

In onderstaande economische kringloop is door middel van pijlen weergegeven hoe geldstromen (in miljarden euro's) zich tussen de sectoren bewegen. In dit model wordt uitgegaan van de volgende vooronderstellingen:

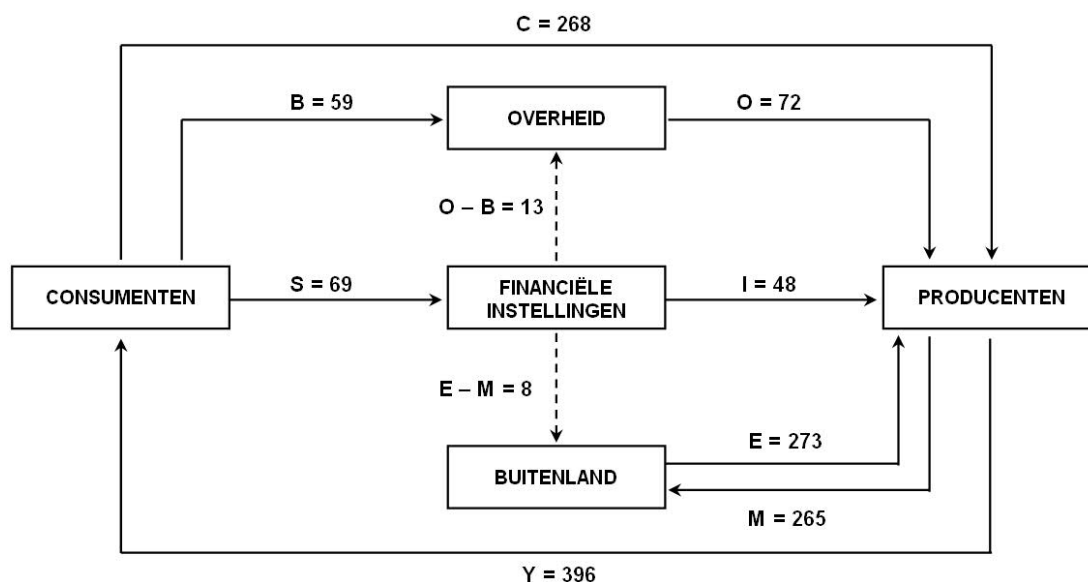
- Voor het beschikbaar stellen van productiefactoren ontvangen de consumenten inkomen (Y) van de producenten en zij geven dit inkomen uit aan consumptie (C), belastingen (B) en besparingen (S).
- De overheid ontvangt belastingen (B) van de consumenten en doet bestedingen (O) bij de producenten.
- In het binnenland ontvangen de producenten geld van de consumenten (C) en van de overheid (O) voor geleverde goederen en diensten. Voor de investeringen (I) wordt geleend bij de financiële instellingen. In het binnenland betalen de producenten inkomens aan de consumenten (Y).
- Alle transacties met het buitenland verlopen via de producenten. De producenten ontvangen geld voor de geëxporteerde producten (E) en betalen geld voor de geïmporteerde producten (M).
- De financiële instellingen ontvangen overschotten en lenen deze uit bij tekorten.

Het van de consumenten ontvangen spaargeld (S) lenen zij deels uit aan de producenten om te investeren (I). De overheid heeft een tekort omdat de bestedingen groter zijn dan de ontvangsten.

Om het tekort van de overheid te financieren, wordt het bedrag $O - B$ uitgeleend aan de overheid.

Het buitenland heeft een tekort omdat het buitenland meer bij ons koopt dan wij in het buitenland kopen.

Om het tekort van het buitenland te financieren, wordt het bedrag $E - M$ uitgeleend aan het buitenland.

Betekenis van de gebruikte symbolen

Y = nationaal inkomen	B = belastingen	O - B = saldo overheid
C = consumptie	O = overheidsbestedingen	
S = besparingen	E = export	E - M = saldo buitenland
I = investeringen	M = import	

In de economische kringloop kan een reële kringloop en een financiële kringloop worden onderscheiden.

- Uit de gegevens van de producenten blijkt dat: $Y = C + I + O + E - M$.
De **inkomensidentiteit** $Y = C + I + O + E - M$ beschrijft de reële sfeer en geeft het evenwicht weer op de goederenmarkt. In cijfers: $396 = 268 + 48 + 72 + 273 - 265$.
- Uit de gegevens van de consumenten blijkt dat: $Y = C + S + B$.
Als $Y = C + S + B$ en $Y = C + I + O + E - M$, dan geldt: $C + S + B = C + I + O + E - M$.
Hieruit volgt dat: $S = I + (O - B) + (E - M)$.
De **spaaridentiteit** $S = I + (O - B) + (E - M)$ beschrijft de financiële sfeer en geeft het evenwicht weer op de vermogensmarkt. In cijfers: $69 = 48 + (72 - 59) + (273 - 265)$.

$S = I + (O - B) + (E - M)$ kan ook worden geschreven als $(S - I) + (B - O) = (E - M)$.

Het saldo van de particuliere sector ($S - I = 69 - 48 = 21$) en van de overheidssector ($B - O = 59 - 72 = -13$) samen is het **nationaal spaarsaldo** ($21 - 13 = 8$). Het nationaal spaarsaldo is gelijk aan het saldo op de lopende rekening van de betalingsbalans ($E - M = 273 - 265 = 8$).

- Als er bij ons een nationaal spaaroverschot is dan heeft het buitenland een tekort op de lopende rekening van de betalingsbalans. Omdat het buitenland dan meer bij ons koopt (onze export) dan wij in het buitenland kopen (onze import), hebben wij op onze lopende rekening een overschot.
- Als er bij ons een nationaal spaartekort is dan heeft het buitenland een overschot op de lopende rekening van de betalingsbalans. Omdat wij dan meer in het buitenland kopen (onze import) dan het buitenland bij ons koopt (onze export), hebben wij op onze lopende rekening een tekort.